

MVCRX07VGIEN
prvotní identifikátor

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV- 57785-2/ODK-2024

Praha 25. dubna 2024

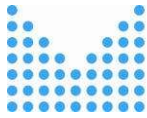
XXX
XXX
XXX
XXX
XXX

Hrazení nákladů za informace o rozsudcích

Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra obdržel Váš dopis datovaný dne 1. dubna 2024, který jste adresoval přímo JUDr. Adamu Furkovi jakožto autorovi komentáře k zákonu č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“). Konkrétně se Vám jedná o výklad čl. 14 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (dále také "Pakt"), konkrétně věty třetí, části za středníkem („*avšak každý rozsudek vynesený v trestní nebo občanskoprávní věci bude zveřejněn s výjimkou případů, kdy zájem mladistvých osob vyžaduje jiný postup nebo kdy se řízení týká manželských sporů nebo opatrovnictví dětí.*“). Toto ustanovení si vykládáte tak, že stát má zveřejňovat (a tedy i anonymizovat) z vlastní iniciativy všechny rozsudky mimo uvedené výjimky. Pokud tedy soud vyžaduje po žadateli o informace úhradu za anonymizaci rozsudku, porušuje tím povinnost stanovenou čl. 14 odst. 1 Paktu. K tomu Vám sdělujeme následující:

V první řadě je třeba upozornit, že Vámi položeným dotazem se náš odbor v minulosti dosud nezabýval. Stejně tak nám není známa žádná judikatura, která by se touto otázkou zabývala. Jako zřejmě „nejbližší“ danému tématu, alespoň co do obsahu, je nález Ústavního soudu č. j. Pl. ÚS 38/18 ze dne 18. června 2019, ten se však týká především otázky veřejného vyhlášení rozsudků, rozdílů mezi vyhlášením a zveřejněním atd. Otázka případné úhrady nákladů však nálezem řešena nebyla.

Z hlediska InfZ lze v obecné rovině konstatovat, že pokud určitý povinný subjekt (zde soud) musí mít určitou informaci (zde rozsudek) vždy k dispozici v anonymizované podobě, neměla by tato anonymizace být přičítána „k tíži“ žadateli o informace. Jinak řečeno, požadovat po žadateli úhradu nákladů za anonymizaci

rozsudku, který by „tak jako tak“ již měl být povinně anonymizován na základě jiného právního předpisu, by bylo v rozporu s § 17 InfZ.

Meritem celé problematiky však dle našeho názoru není ani tak výklad InfZ, ale spíše výklad Vámi citované věty čl. 14 odst. 1 Paktu. Tedy to, zda toto zveřejňování rozsudků lze skutečně chápat tak, jak je chápete Vy – jako anonymizované verze rozsudku. Text této věty sice „na první pohled“ působí poměrně jednoznačně, nicméně je Vám jistě dobře známo, že výklady konkrétních ustanovení právních předpisů (nejen InfZ) často takto jednoznačné nebývají – viz např. již výše zmíněný nálezn Ústavního soudu č. j. Pl. ÚS 38/18.

Co se pak týče samotného výkladu Paktu, jedná se zde o mezinárodní smlouvu, kterou je Česká republika vázána. K výkladu jednotlivých ustanovení mezinárodních smluv by mělo být primárně příslušné Ministerstvo zahraničních věcí, nicméně konkrétně v případě čl. 14 odst. 1 Paktu se domníváme, že toto ustanovení by mělo být právně interpretováno spíše ze strany Ministerstva spravedlnosti. Právě na toto ministerstvo by tak měl primárně směřovat Váš dotaz. Z našeho hlediska se však vztahuje především k veřejnému vyhlášení rozsudku (rozhodnutí) soudu a nikoli k tomu, že by soudní rozhodnutí mělo být do budoucna kdykoli veřejně dostupné (buť v anonymizované podobě).

Závěrem je nutné pro úplnost podotknout, že výše uvedený právní názor není právně závazný, neboť závazný výklad právních předpisů přísluší pouze soudům.

Ing. Bc. Miroslav Veselý
ředitel odboru

Vyřizuje: Mgr. Martin Vařica
tel. č.: 974 816 485
e-mail: posta@mvcz.cz